

Prvé čítanie

Abrámové víťazstvo nad kráľmi Východu

¹Za čias Amráfela, kráľa Šineáru, Arjócha, kráľa Ellásáru, Kedorláómera, kráľa Élámu, a Tidála, kráľa Gójíma, ²títo viedli vojnu s Berom, kráľom Sodomy, s Biršom, kráľom Gomory, so Šinábom, kráľom Admy, Šeméberom, kráľom Cebójímu, a s kráľom Bely, čiže Cóaru. ³Títo všetci sa spojili v Siddímskom údolí, to znamená Solné more. ⁴Dvanásť rokov slúžili Kedorláómerovi a v trinástom roku sa mu vzopreli. ⁵V štrnástom roku prišiel Kedorláómer a králi, ktorí boli s ním, a porazili Refáovcov v Aštarót-Karnajime, Zúziov v Háme, Émiov v Šávė-Kirjájatime ⁶a Chórijcov na pohorí Séír až po Él-Párán, ktoré leží na okraji púšte. ⁷Potom sa obrátili a prišli k Én-Mišpátu, čo znamená Kádeš, a porazili celý kraj Amálékov a

Amorejcov, ktorí bývali v Chacacón-Támáre. ⁸Ale kráľ Sodomy, kráľ Gomory, kráľ Admy, kráľ Cebójimu a kráľ Bely, čiže Cóaru, vytiahli a nastúpili proti nim do boja v Siddímskom údolí, ⁹totiž proti Kedorláómerovi, kráľovi Élámu, Tidálovi, kráľovi Gójíma, Amráfelovi, kráľovi Šineáru a Arjóchovi, kráľovi Ellásáru; štyria králi proti piatim. ¹⁰V Siddímskom údolí však bolo plno asfaltových jám, a keď kráľ Sodomy a kráľ Gomory utekali, padali do nich; ostatní ušli na pohorie. ¹¹Tamtí pobrali všetko imanie Sodomy a Gomory aj všetky ich potraviny a odtiahli. ¹²Vzali aj Abrámovho synovca Lóta i jeho imanie a odtiahli; býval totiž v Sodome. ¹³Vtedy prišiel istý utečenec a oznámil to Hebrejcovi Abrámovi - býval totiž v dubine Amorejca Mamreho, brata Eškólovho a Anérovho; tí boli Abrámovými zmluvnými spojencami. ¹⁴Keď sa Abrám dopočul, že jeho príbuzný je zajatý, vyviedol do boja svojich tristoosemnásť osvedčených ľudí, sluhov v jeho dome narodených, a uháňal až po Dán. ¹⁵On so svojimi

sluhami rozdelil v noci svoje vojsko proti nim, porazil ich a prenasledoval až po Chóbu, ktorá leží naľavo od Damasku. ¹⁶ Tak priniesol späť všetko imanie aj svojho príbuzného Lóta; aj jeho imanie priniesol späť, aj ženy aj ľud. ¹⁷ Keď sa po porážke Kedorláómera a kráľov, ktorí boli s ním, vrátil, vyšiel mu v ústrety kráľ Sodomy do údolia Šávě, čo znamená Kráľovské údolie.

Abrám a Melchisedek

¹⁸ Melchisedek, kráľ Sálemu, vyniesol chlieb a víno. Bol kňazom najvyššieho Boha. ¹⁹ Požehnal ho a povedal: Abrám, nech ťa požehná najvyšší Boh, Tvorca neba i zeme.

²⁰ Požehnaný Boh najvyšší, ktorý ti vydal do rúk твоjich protivníkov. A Abrám mu dal desiatok zo všetkého.

²¹ Vtedy povedal sodomský kráľ Abrámovi: Ľudí mi daj, imanie si však zober! ²² Ale Abrám odpovedal sodomskému kráľovi: Dvíham ruku k Hospodinovi, najvyššiemu Bohu,

Tvorcovi neba i zeme, ²³že nevezmem
ani nitky, ani sandálového remienka,
ani ničoho, čo je tvoje, aby si
nepovedal: Ja som obohatil Abráma.
²⁴Nevezmem nič, len čo zjedli moji
mladíci, a podiel pre mužov, ktorí
išli so mnou; Anér, Eškól a Mamré nech
si vezmú svoj podiel.

Druhé čítanie

Ježiš učí v podobenstvách

¹V ten istý deň odišiel Ježiš z domu a
posadil sa pri mori. ²A zhromaždili sa
k Nemu veľké zástupy, takže vstúpil na
lod', posadil sa a celý zástup stál na
pobreží. ³A hovoril im mnoho v
podobenstvách.

O rozsievačovi a štvorakej pôde

Ajhľa, rozsievač vyšiel rozsievat'. ⁴A
keď rozsieval, niektoré zrná padli
kraj cesty, i prileteli vtáci a
pozobali ich. ⁵Iné padli na skalnatú

pôdu, kde nemali mnoho zeme, rýchlo vzišli, pretože nemali hlbokú zeme.

⁶Ale keď vyšlo slnko, spálilo ich; a keďže nemali koreňa, uschli. ⁷Iné zase padli do trnia, trnie vyrástlo a udusilo ich. ⁸A iné padli do dobrej zeme a vydali úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú, iné tridsaťnásobnú. ⁹Kto má uši, nech počuje!

¹⁰Pristúpili k Nemu učeníci a povedali: Prečo im hovoríš v podobenstvách? ¹¹Odpovedal im: Pretože vám je dané poznať tajomstvá kráľovstva nebeského, ale im nie je to dané. ¹²Lebo tomu, kto má, bude dané a bude mať nadbytok; tomu však, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má. ¹³V podobenstvách im hovorím preto, že pozerajú, ale nevidia; a počúvajú, ale nepočujú ani nerozumejú. ¹⁴A plní sa na nich proroctvo Izaiášovo: Ušami budete počúvať, ale nebudete rozumieť, a očami budete pozerieť, ale nebudete vidieť.

¹⁵Lebo otupelo srdce tomuto ľudu a

ťažko počúvajú ušami, a zažmúrili oči, aby nevideli očami a nepočuli ušami a nechápali srdcom a neobrátili sa, aby som ich neuzdravil.

16 Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, a vaše uši, že počujú. **17** Lebo veru vám hovorím, že mnohí proroci a spravodliví žiadali si vidieť, čo vy vidíte, ale nevideli, a počuť, čo vy počujete, ale nepočuli. **18** Počujte teda podobenstvo o rozsievачovi! **19** Ku každému, kto počúva slovo o kráľovstve, a nerozumie mu, prichádza ten zlý a uchyťí, čo mu bolo zasiate do srdca; toto je zrno, ktoré bolo zasiate kraj cesty. **20** A ktoré bolo zasiate do skalnatej pôdy, to je ten, čo počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma; **21** nemá však koreňa v sebe, je len chvíľkový; len čo príde súženie alebo prenasledovanie pre to slovo, hneď sa pohorší. **22** A ktoré bolo zasiate do trnia, to je ten, čo počúva slovo, ale starosti sveta a klam bohatstva udusia to slovo, takže zostáva bez úžitku. **23** A ktoré bolo

zasiate do dobrej zeme, to je ten, čo počúva slovo a rozumie mu; ten prináša úžitok, a jeden prináša stonásobný, iný šesťdesiatnásobný a iný tridsaťnásobný.

O kúkoli medzi pšenitou

24 Predložil im iné podobienstvo: Podobné je kráľovstvo nebeské človeku, ktorý zasial dobré semeno na svojom poli. **25** Ale keď ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, nasial kúkol medzi pšenicu a odišiel. **26** Keď siatina vyrástla a vyklasila sa, ukázal sa aj kúkol. **27** Sluhovia prišli k hospodárovi a povedali mu: Pane, či si ty nezasial dobré semeno na svojom poli? Kde sa teda vzal kúkol? **28** Odpovedal im: Človek nepriateľ to urobil. Opýtali sa sluhovia: Či teda chceš, aby sme ho šli povytŕhať? **29** On odpovedal: Nie! Aby ste pri vytrhávaní kúkola nevytrhali s ním nejako aj pšenicu. **30** Nechajte, nech oboje rastie spolu až do žatvy, a keď príde žatva, poviem žencom: Povyberajte najprv kúkol a zviažte ho do viazaníc na spálenie,

ale pšenicu mi zhromaždíte do stodoly.

O horčičnom zrne a o kvase

31 Predložil im iné podobenstvo:
Podobné je kráľovstvo nebeské
horčičnému zrnu, ktoré vzal človek a
zasial na svojom poli; **32** je síce
najmenšie medzi všetkými semenami, ale
keď vyrastie, je väčšie ako zeliny,
býva z neho strom, takže nebeskí vtáci
prilietajú a hniezdia na jeho
ratolestiach.

33 Povedal im ešte iné podobenstvo:
Podobné je kráľovstvo nebeské kvasu,
ktorý vzala žena a zarobila do troch
štvrtiek múky, takže všetko nakyslo.

Vysvetlenie podobenstva o kúkoli

34 To všetko hovoril Ježiš zástupom v
podobenstvách, a bez podobenstva im
nič nehovoril. **35** Aby sa naplnilo
prorokovo slovo: Otvorím ústa v
podobenstvách, vyslovím, čo bolo
skryté od stvorenia.

36 Potom rozpustil zástupy a šiel
domov. I prišli k Nemu učeníci a
povedali: Vylož nám podobenstvo o

kúkoli na poli. ³⁷Odpovedal: Rozsievač
dobrého semena je Syn človeka; ³⁸pole
je svet a dobré semeno sú synovia
kráľovstva, kúkoľ však sú synovia toho
zlého; ³⁹nepriateľ, ktorý ho zasial,
je diabol; žatva je koniec sveta a
ženci sú anjeli. ⁴⁰Ako teda vyberajú
kúkoľ a pália v ohni, tak bude na
konci sveta: ⁴¹Syn človeka pošle
svojich anjelov a vyberú z Jeho
kráľovstva všetko, čo pohoršuje, i
tých, čo páchajú neprávosť, ⁴²a hodia
ich do ohnivej pece; tam bude plač a
škrípanie zubov. ⁴³Vtedy sa
spravodliví zaskvejú sťa slnko v
kráľovstve svojho Otca. Kto má uši,
nech počuje!

O poklade a o perle

⁴⁴Podobné je kráľovstvo nebeské
pokladu skrytému na poli, ktorý človek
našiel a skryl; od radosti nad ním
ide, predá, čo má, a kúpi to pole.

⁴⁵Ďalej podobné je kráľovstvo nebeské
kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly;

⁴⁶keď našiel drahocennú perlu,

odišiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.

O sieti

⁴⁷Zase podobné je nebeské kráľovstvo sieti, ktorá - spustená do mora - zachytila ryby každého druhu. ⁴⁸Keď sa naplnila, vytiahli ju na breh, posadali si, dobré povyberali do nádob a zlé vyhodili. ⁴⁹Tak bude na konci sveta: vyjdú anjeli, oddelia zlých od spravodlivých ⁵⁰a hodia ich do ohnivej pece; tam bude plač a škrípanie zubov.

Dokončenie podobenstiev

⁵¹Či ste to všetko pochopili? Odpovedali Mu: Áno. ⁵²A On im povedal: Preto každý učiteľ, vyučený kráľovstvu nebeskému, je podobný hospodárovi, ktorý zo svojej komory vynáša nové i staré.

Ježiš vo svojej otčine

⁵³Len čo Ježiš dokončil tieto podobenstvá, odišiel odtiaľ. ⁵⁴Keď prišiel do svojej otčiny, učil v ich synagóge, tak že sa veľmi čudovali a

hovorili: Odkiaľ je u Neho taká múdrosť a divy? ⁵⁵Či nie je synom toho tesára? Či sa Mu matka nevolá Mária a bratia Jakub, Jozef, Šimon a Júda? ⁵⁶A či Jeho sestry nežijú všetky medzi nami? Odkiaľ teda má všetko toto? ⁵⁷I pohoršovali sa na ňom. Ježiš im však riekol: Nikde nie je prorok bezo cti, iba ak vo svojej otčine a vo svojom dome. ⁵⁸A pre ich neveru neurobil tam mnoho divov.